

Efsanevi Aşk

– Şiir Yürekli · 11 Nisan 2026

EFSANEVİ AŞK

Ben, Torosların zirvesinde açan,
Güneşe hasret kardelen.
Sen kardeleni bekleyen güneş.
Ben,Akdeniz'de yaşayan bir deniz kızı,
Sen ona yakamoz gönderen şimal yıldızı.
Kekik kokulu rüzgarlar tararken saçlarımı,
Denizini arayan martılar gibi çığlık çığlığa,
Beklerken yedi iklim dört mevsim gelişini,
Bilmez misin ki,
Seni en iyi ben bilir, en güzel ben severim.
Tahir'sen Zühre olurum ,Ferhat'san Şirin
Daha nasıl anlatılır bir sevda,
Sen bana Mecnun'sun ben sana Leyla .
Hasretin sarkacında sallanırken yüreğimiz,
Gün geceye koşarken soluk soluğa,
Yalnız seni alırım rüyalarım.
İşte o anda,

Uçsuz bucaksız bir aşkın göğsünde,
Kafesinden çıkmak için çırpınırken yüreğim,
Hayatın dar ağacında sallanırken sevdamız,
Ölüp gitmeden sessizce,
Gel de kaldır üstümüzdeki enkazı.
Gel de bitir gönlümüzdeki ayazı.
Zamanın susup durduğu o ince çizgide,
Ne kalem yorulur ne de biter bu hece.
Adımız kazınırsa, bir gün kadim bir taşta,
Yazar bütün şiirler bu efsanevi aşkı.
Destan olup okunur, dilden dile gizlice.

MELAHAT ÇETİNKAYA